

فناوری جدید جذب کربن دی اکسید که قادر است کربن مونوکسید و گاز طبیعی مصنوعی تولید کند، می‌تواند به مبارزه با بحران آب و هوا کمک کند. یافته‌های جدید پژوهشگران دانشگاه ساری (Surrey) فناوری جدیدی را به نمایش می‌گذارد که می‌تواند به دانشمندان اجازه دهد هم کربن دی اکسید را جذب کرده و هم آن را به مواد شیمیایی مفید در یک فرآیند دورانی تبدیل کنند. نتیجه نهایی، یک روش کارآمد برای تولید محصولات جانبی

فناوری نوین برای جذب دی اکسید کربن

«جام‌چم» از موفقیت پژوهشگران یک شرکت دانش‌پنیان در درمان بیمار مبتلا به سرطان خون گزارش می‌دهد

جش بزرگ ایران در درمان سرطان

واقعیت این است که همه چیز از ژن‌ها شروع می‌شود. به عبارت دیگر، این ژن‌های ما و شیوه عملکردشان است که مشخص می‌کند چه سلول‌هایی در بدن داشته باشیم و هر کدام چه وظایفی را به عهده داشته باشند. حتی بسیاری از بیماری‌ها و نحوه مقابله بدن با عوامل بیماری‌زا نیز اگر بخواهیم دقیق‌تر نگاه کنیم در سطح ژن‌ها رخ می‌دهد. به همین علت برای درمان بسیاری از بیماری‌ها از جمله سرطان‌ها، این روزها به جای این‌که به دنبال راهکارهای تهاجمی و داروهای شیمیایی باشیم، توجه محققان به سلول‌ها و ژن‌ها معطوف شده‌است؛ سلول‌های بنیادی و پزشکی بازساختی، آنچه با نام ژن‌درمانی،

سلول‌درمانی و مهندسی بافت این روزها زیاد به گوش‌مان می‌خورد، به نظر می‌رسد تقریباً تا چند سال آتی به نسخه مؤثری در برابر بیشتر بیماری‌هایی که زندگی بشر را تهدید می‌کنند تبدیل خواهد شد. نسخه‌ای که به گفته معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، برای اولین بار در کشور به همت یک مجموعه دانش‌بنیان منجر به درمان کودکی مبتلا به سرطان خون شد و امید را به زندگی او و بسیاری دیگر از مبتلایان به این بیماری بازگرداند. در گفت‌وگو با دکتر امیرعلی حمیدیه، دبیر ستاد توسعه سلول‌های بنیادی معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری، جزئیات این موفقیت را جویا شدیم.

بومی‌سازی کار-تی‌سل درمانی

دکتر امیرعلی حمیدیه، دبیر ستاد سلول‌های بنیادی معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری درخصوص این روش درمانی به جام‌چم می‌گوید: «در روش کار-تی‌سل درمانی، سلول‌های لنفوسیت T از بدن بیمار خارج و پس از خالص‌سازی در محیط آزمایشگاه، با روش ژن‌درمانی دست ورزی شده و به گیرنده‌های جدیدی مجهز می‌شوند که می‌توانند با دقت و سرعت بیشتری سلول‌های سرطانی را در بدن شناسایی کنند و به مقابله با آنها بپردازند. این سلول‌ها پس از فرایند ژن‌درمانی که به سلاح جدیدی مسلح شده‌اند، مجدد به بدن بیمار تزریق می‌شوند و سلول‌های سرطانی را از بین می‌برند». وی درخصوص طول درمان با این روش به جام‌چم می‌گوید: «این روش به مراتب ساده‌تر و سریع‌تر از سایر روش‌های درمان سرطان است. درمورد برخی بیماران، مدت بستری بیمار ممکن است به دو هفته کاهش پیدا کند.» دکتر حمیدیه در مورد مراحل کارآزمایی بالینی این روش درمانی به جام‌چم می‌گوید: «مطالعات این روش درمانی از هفت سال پیش آغاز شده بود و اکنون پس از گذراندن مراحل بررسی‌های آزمایشگاهی و کارآزمایی‌های پیش‌بالینی وارد فاز اول کارآزمایی بالینی شده است که پس از اخذ کد اخلاق برای بیماران داوطلب، با همکاری مرکز طبی کودکان در حال انجام است. آزمون دو ماه پیش، فرایند درمان خود را با موفقیت به پایان رساند و روز گذشته پس از دو ماه‌که از بهبود کامل او گذشت، خبر

که می‌تواند ۶۰ تا ۷۰ درصد از بیماران را که از هیچ

روش درمانی دیگری

جواب نگرفته بودند،

به صورت دائمی درمان

کند.

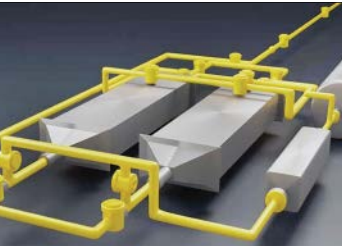
حمیدرضا قنبر بها گروه دانش و سلامت

فرایند تولید متانول این کارخانه در شرکت «کربن ریسایلکینگ اینترنشنال» یا «سی‌آر‌آی» توسعه یافته است. این شرکت قبلاً فناوری‌هایی از این دست را با مقیاسی کوچک‌تر در چند کشور اروپایی ایجاد کرده بود اما تاسیسات جدیدی که در چین ساخته، بسیار بزرگ‌تر است و می‌تواند سالانه ۱۶۰ هزار تن دی‌اکسیدکربن را به متانول تبدیل به متانول کند و مانع رها شدن آن‌ها در جو زمین شود. این میزان دی‌اکسیدکربن معادل حجمی است که سالانه توسط بیش از ۶۰ هزار خودرو در جاده متصاعد می‌شود.

روش تبدیل این فناوری برای تولید متانول به دو منبع، یعنی دی‌اکسیدکربن و هیدروژن نیاز دارد. دی‌اکسیدکربن از جایی به دست می‌آید که کارخانه‌های صنعتی آن را به‌عنوان پسماند وارد

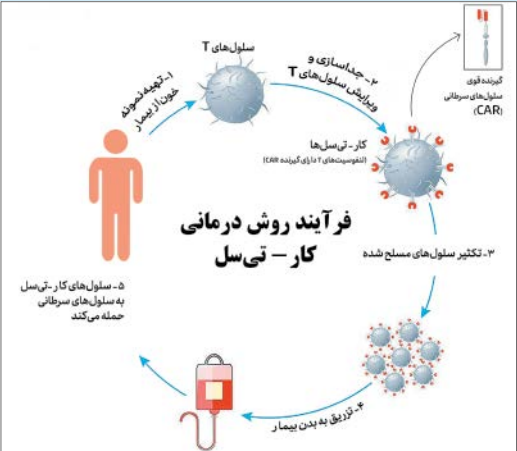
مانند کربن مونوکسید و گاز طبیعی مصنوعی است. دکتر ملیس دوبار، مدرس ارشد مهندسی شیمی در دانشگاه ساری می‌گوید: جذب کربن دی اکسید از هوای اطراف و تبدیل مستقیم آن به محصولات مفید، دقیقاً همان چیزی است که ما برای نزدیک شدن به خنثی‌سازی کربن در بخش مواد شیمیایی به آن نیاز داریم. این روش به خوبی می‌تواند نقطه عطفی در گام‌های مورد نیاز ما برای رسیدن به اهداف تولید صفر کربن تا سال ۲۰۵۰ باشد.

وی افزود: ما باید از تفکر فعلی خود در مورد نحوه تولید مواد شیمیایی دور شویم؛ زیرا شیوه‌های فعلی متکی بر سوخت‌های فسیلی هستند که پایدار نیستند. با این فناوری، ما می‌توانیم مواد شیمیایی را ردیای کربن بسیار کمتری عرضه کنیم و به جایگزینی سوخت‌های فسیلی با کربن دی اکسید و هیدروژن تجدیدپذیر به عنوان بلوک‌های سازنده سایر مواد شیمیایی مهم نگاه کنیم./ایسنا

مکت

مسلح کردن سلول‌های ایمنی در برابر سلول‌های سرطانی

چندملیتی موفق به اخذ مجوز و عرضه به صورت بین‌المللی شده است، برای اولین بار در ایران در شرکتی دانش‌بنیان با همکاری مرکز طبی کودکان دانشگاه علوم پزشکی تهران و ستاد سلول‌های بنیادی معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری به مرحله کارآزمایی بالینی رسیده‌است. روز گذشته خبر درمان اولین بیمار که کودکی پنج ساله مبتلا به سرطان خون به نام آرمان – که سه سال و نیم از زندگی‌اش را با رنج این بیماری سپری کرده‌بود- از سوی دکتر یونس پناهی، معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، شادی و امید زیادی را در دل بیمارانی که چشم به راه درمانی مؤثر برای مقابله با سرطان هستند روشن کرد.

شرکت‌های دانش‌بنیان به دانش فنی مورد نیاز برای تولید این سلول‌ها می‌تواند به میزان چشمگیری هزینه دسترسی به این روش درمان فناوریانه در کشور را کاهش دهد و دسترسی به آن را برای بیماران بیشتری فراهم کند.» مطالعات برای توسعه این روش درمانی در کشور از هفت سال پیش آغاز شده و به گفته دبیر ستاد توسعه سلول‌های بنیادی در حال حاضر به جز مجموعه دانش‌بنیانی که موفق به کارآزمایی بالینی اولین بیمار شده است، در ۱۰ هسته فناور دیگر کشور برای مقابله با انواع سرطان‌ها در حال پیگیری است. در حال حاضر این شرکت دانش‌بنیان از سلول‌های استخراج شده از بدن خود بیمار، اصلاح آنها و بازرگانه‌شان به بدن بیمار موفق به درمان بیمار شده است، اما در آینده در صورت با موفقیت طی شدن تمام

این دستاورد از سوی معاونت پژوهش و فناوری وزارت بهداشت اعلام شد. «

آینده درمان سرطان از مسیر ژن‌درمانی

به گفته دکتر حمیدیه این روش درمانی در دنیا با توجه به این که هنوز هزینه بالایی دارد و دسترسی به آن برای همه بیماران فراهم نیست، به عنوان خط سوم درمان بیماران مبتلا به سرطان خون شناخته می‌شود. اما احتمالاً در چند سال آینده به یکی از درمان‌های اصلی این بیماری تبدیل خواهد شد. وی تصریح می‌کند: «نمونه خارجی سلول‌های کار-تی‌سل که به صورت تجاری عرضه می‌شود، قیمتی برابر با ۴۲۰ هزار دلار دارد که عملاتی به آن برای بسیاری از بیماران امکان‌پذیر نیست. دستیابی

فناوری

انتشار دی‌اکسیدکربن در مقیاس بزرگ کمک کند.»

این کارخانه شاخص دستیابی به نقطه عطفی مهم در توسعه فناوری جذب و استفاده دوباره از دی‌اکسیدکربن و همچنین اقتصاد چرخشی بوده که هدف آن کمینه‌کردن پسماندها و بیشترین استفاده از منابع است.

دامنه تأثیرگذاری

در حال حاضر چند کارخانه جذب دی‌اکسیدکربن در دنیا وجود دارد که این کار را با استفاده از روش‌های مختلف (به‌صورت مستقیم از هوا یا پسماند کارخانه‌ها) انجام می‌دهد اما میزان

دانش

SCIENCE

سه شنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۱ شماره ۶۳۵۶

آزمایشگاه

تزریق خون آزمایشگاهی به بیماران برای اولین بار در جهان

سمانه نوری گروه دانش و سلامت

برای اولین بار گلبول‌های قرمز آزمایشگاهی به گروهی از داوطلبان تزریق شد که می‌تواند به انقلابی در درمان بیماران مبتلا به کم‌خونی داسی شکل و تالاسمی منجر شود. پروفسور اشلی توی، از دانشگاه بریستول و پژوهشگر این آزمایش گفت: «این آزمایش چالش‌برانگیز و هیجان‌انگیز، گامی بزرگ برای تولید خون با استفاده از سلول‌های بنیادی است. این اولین بار است که خون تولید شده در آزمایشگاه به داوطلبان تزریق می‌شود و ما منتظریم ببینیم عملکرد سلول‌ها در پایان آزمایش چگونه است.» خون آزمایشگاهی از سلول‌های بنیادی خون اهدا کننده ساخته می‌شود. این سلول‌ها به مدت ۱۸ تا ۲۱ روز در محلولی مغذی قرار می‌گیرند که موجب تکثیر و تبدیل آنها به سلول‌های خونی بالغ می‌شود. سلول‌ها به وسیله یک ردیاب علامت‌گذاری شده‌اند تا به مدت شش ماه پس از تزریق اولیه در بدن داوطلبان شناسایی شوند.

این آزمایش برای بررسی بی‌خطر بودن این سلول‌های خونی آزمایشگاهی و همچنین مدت ماندگاری آنها در بدن طراحی شده‌است. دست‌کم ۱۰ نفر در این آزمایش شرکت خواهند کرد و میزان جزئی از این خون به اندازه ۵ تا ۱۰ میلی‌لیتر (یک تا دو قاشق چایخوری) گلبول قرمز دریافت خواهند کرد. به هر کدام از این شرکت‌کنندگان دو بار این مقدار خون با فاصله چهار ماه تزریق خواهد شد، یک بار سلول‌های خونی آزمایشگاهی و یک بار خون اهدایی استاندارد. سپس هر گونه عوارض جانبی در آنها تحت نظر قرار می‌گرفت و همچنین ماندگاری خون آزمایشگاهی بررسی می‌شد. اکنون دو شرکت‌کننده، خون آزمایشگاهی را دریافت کرده‌اند و به گفته دانشمندان هیچ‌گونه عارضه جانبی نامطلوبی از خود نشان نداده‌اند. خون آزمایشگاهی نسبت به خون اهدایی دو مزیت دارد؛ اول این‌که می‌تواند مشکل کمبود خون اهدایی را برای کسانی که دارای گروه‌های خونی نادری هستند و نیاز به تزریق منظم خون دارند، مانند بیماران مبتلا به کم‌خونی سلول داسی شکل و تالاسمی، برطرف کند. دوم، انتظار می‌رود خون آزمایشگاهی عملکرد بهتری نسبت به خون اهدایی داشته باشد. طول عمر گلبول‌های قرمز تقریباً ۱۲۰ روز است اما سلول‌های خون اهدایی معمولاً نمونه‌ای تصادفی از آنها با طول عمر مختلف است. از سوی دیگر، سلول‌های خون آزمایشگاهی تازه هستند، بنابراین باید عملکرد بهتر و ماندگاری بیشتری داشته باشند. طول عمر بیشتر سلول‌ها، تعداد دفعات تزریق را برای افرادی که نیاز به تزریق منظم خون دارند، کاهش می‌دهد و از آنباشتگی آهن اضافی در خون جلوگیری می‌کند. پروفسور سدریک قوارت، پژوهشگر ارشد دانشگاه کمبریج در این باره توضیح می‌دهد: «امیدواریم گلبول‌های قرمز آزمایشگاهی ما، بیشتر از گلبول‌های خون اهدایی عمر کنند. اگر این آزمایش که اولین بار است در جهان انجام می‌شود، موفقیت‌آمیز باشد به این معنی خواهد بود که بیماران که در حال حاضر نیازمند تزریق منظم خون برای مدت طولانی هستند، در آینده به تزریق خون کمتری نیاز خواهند داشت. مهم‌ترین مرحله دسترسی به این روش درمانی در اهدای خون می‌تواند نجات‌بخش باشد اما در بیشتر موارد میزان تقاضا بسیار بیشتر از عرضه است و تطبیق گروه‌های خونی مشکل دیگری است که اغلب منجر به از دست رفتن بیماران و حتی هدر رفت خون اهدایی می‌شود. پروفسور مارک ترنر، مدیر سرویس ملی انتقال خون اسکاتلند که در این پژوهش شرکت نداشت، آن را گامی بلند پروازانه به سوی تولید خون درون آزمایشگاه برای استفاده بالینی گسترده‌تر توصیف کرد. وی افزود: «این یک چشم‌انداز معقول در درازمدت است ولی تا آن زمان وجود اهداکنندگان خون ضروری است.»

منابع: newatlas.com, theguardian.com

پیشخوان دانش

اولین اطلس نوروں های مغز موش

در مجله ساینس

توالی انتشار:

هفته نامه

آبان ۱۴۰۱

وبگاه: science.org

همانگی رفتارها، افکار

و کارکردهای بدن‌مان همگی به تعداد

بسیار زیادی نورون وابسته است. در واقع این نورون‌ها

شبیه یک سمفونی هماهنگ کار می‌کنند. در این شماره

از مجله ساینس به نتایج یکی از پژوهش‌های مهم درباره

تحریک گویچه از نورون‌های مغزی پرداخته شده است. در

این تحقیق، پژوهشگران بخشی از نورون حیوانات را تحریک

کردند و تغییرات بخش‌های مختلف مغز را بر اثر این تحریک

مورد بررسی قرار دادند. این آزمایش‌ها کمک می‌کند تا اولین

اطلس دیجیتال مغز موش که جزئیات زیادی درباره اتصالات

سلولی ارائه می‌دهد، آماده شود. این اطلس می‌تواند رازهای

زیادی را درباره شبکه عصبی پستانداران برای ما روشن کند.

منابع: livescience.com, reuters.com